

II. jesen

Čas je otožen
in noč je otožna.

Gozdovi zorijo,
ptice odletajo,

včeraj sem srečal
boso deklico,
ki je jokala,
pa nisem imel
poljuba več zanjo.

Čas je otožen
in noč je otožna,
še bolj otožna.

Gozdovi le še težko,
vdano dihajo,
srebrni grozdi
lune pod oknom nihajo.
Spet je prišla
nocoj
bosa deklica
in je jokala,
pa ji nisem mogel utrgati
niti grozda lune.
Morda zato,
ker mi je črna noč
na oknicah spala?